

DISPOSICIONS

DEPARTAMENT DE LA PRESIDÈNCIA

LLEI 9/2014, del 31 de juliol, de la seguretat industrial dels establiments, les instal·lacions i els productes.

El president de la Generalitat de Catalunya

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 65 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent

LLEI

Preàmbul

La condició de font de risc de determinats establiments, instal·lacions i productes i, per tant, la probabilitat que llur funcionament o utilització pugui produir accidents que causin danys a les persones, els béns o el medi ambient ha portat les diverses administracions públiques competents a limitar el nivell de risc dels establiments, les instal·lacions i els productes per a reduir la probabilitat d'accidents i, si es produeixen, per a mitigar-ne les conseqüències fins a uns valors socialment acceptables.

Aquesta intervenció de l'Administració pública en la seguretat industrial s'ha fet, fonamentalment, en dos àmbits: d'una banda, establint especificacions tècniques obligatòries per als establiments, les instal·lacions i els productes per mitjà dels anomenats *reglaments tècnics de seguretat industrial* i, d'una altra, regulant un sistema de gestió de la seguretat industrial en què intervé un conjunt d'agents privats l'activitat dels quals està sotmesa a determinades prescripcions, condicions i limitacions perquè afecta la seguretat.

El desplegament progressiu de la normativa europea ha afectat profundament els dos àmbits anteriors. Pel que fa a les especificacions tècniques, en primer lloc s'ha harmonitzat gairebé totalment la regulació dels productes, ja que per mitjà de la marca CE s'han eliminat les barreres tècniques per a aconseguir la lliure circulació de productes. També s'ha harmonitzat la regulació dels establiments en què es poden produir accidents greus com a conseqüència de la presència de substàncies perilloses, per mitjà de la Directiva 1996/82/CE, del 9 de desembre, coneguda com a Directiva Seveso, que ha culminat amb l'entrada en vigor de la Directiva 2012/18/UE, del 4 de juliol. En canvi, les especificacions tècniques que han de complir les instal·lacions no han estat objecte d'harmonització i continuen essent regulades per les disposicions normatives de les administracions competents dels estats membres.

Pel que fa a la regulació dels agents de la seguretat industrial, l'entrada en vigor de la Directiva 2006/123/CE, del 12 de desembre, relativa als serveis en el mercat interior, coneguda com a Directiva de Serveis, ha implicat la necessitat d'eliminar, o de justificar per raons imperioses d'interès general, determinades restriccions a l'activitat dels agents de la seguretat industrial que podrien constituir un obstacle o comportar impediments per a la lliure prestació de serveis dins l'àmbit territorial de la Unió Europea. Això afecta principalment el règim jurídic aplicable als anomenats *organismes de control*, que són els operadors encarregats de verificar el compliment de les condicions de seguretat industrial obligatòries dels establiments, les instal·lacions i els productes establertes pels reglaments tècnics de seguretat industrial, per mitjà d'activitats de certificació, assaig o inspecció.

D'altra banda, també s'han aprovat un conjunt de disposicions normatives amb l'objectiu de simplificar els tràmits administratius i d'eliminar les càrregues burocràtiques innecessàries per a l'exercici de les activitats econòmiques empresarials.

L'objectiu principal d'aquesta llei, que es fonamenta en les competències exclusives en matèria d'indústria que l'article 139.1 de l'Estatut d'autonomia atribueix a la Generalitat, és substituir la regulació de la Llei 12/2008, del 31 de juliol, de seguretat industrial, per una regulació íntegra del règim jurídic aplicable a la seguretat industrial dels establiments en què es poden produir accidents greus, i les instal·lacions i els productes que poden produir danys o perjudicis a les persones, els béns o el medi ambient com a conseqüència d'un accident,

CVE-DOGC-A-14212126-2014

incloent-hi el règim jurídic dels organismes de control. L'entitat i les característiques específiques d'aquesta matèria aconsellen regular-ne el règim jurídic d'una manera diferenciada de la d'altres operadors de la seguretat industrial. Per això aquesta llei deroga els preceptes de la Llei 12/2008 i del reglament aprovat pel Decret 30/2010, del 2 de març, que regulen els establiments, les activitats, les instal·lacions, els productes i els organismes de control.

En primer lloc, se substitueix el règim jurídic d'autorització dels organismes de control per un altre de declaració responsable. Aquesta substitució es justifica pel fet que els organismes de control estan sotmesos a un requisit previ fonamental: l'obtenció d'una acreditació de llur competència tècnica, d'acord amb la norma UNE-EN ISO 17.020, per a verificar que disposen dels mitjans materials idonis, dels recursos humans amb les competències professionals adequades i dels procediments de treball necessaris per a assegurar la qualitat de llurs treballs i el compliment dels requisits d'incompatibilitat que garanteixen la independència, la imparcialitat i la integritat de llurs actuacions.

Per tant, el procediment d'autorització seria en gran mesura redundant amb relació al procediment d'acreditació. Per aquest motiu, no es considera que hi hagi raons imperioses d'interès general que, d'acord amb la Directiva de Serveis, justifiquin un règim d'autorització excepcional.

Se simplifiquen els requisits per a actuar com a organisme de control. En primer lloc, s'eliminen els que ja es verifiquen en el procés d'acreditació de la competència tècnica, com ara l'avaluació de la competència professional del personal inspector o del règim d'incompatibilitats. Però el requisit més important dels que se suprimeixen, i també el més controvertit, és l'exigència de disposar d'un nombre mínim d'oficines o de dependències d'atenció al públic. L'exigència d'un desplegament territorial mínim no estava vinculada a la prestació ni a la qualitat del servei d'inspecció –ja que el servei no es duu a terme en el domicili de l'organisme de control sinó en el lloc on estan situats els establiments o les instal·lacions–, sinó que estava vinculada a una funció addicional dels organismes de control delegada de l'Administració: rebre la documentació per a posar en servei les noves instal·lacions i inscriure-les en els registres oficials. L'exigència d'un nombre mínim d'oficines o dependències quedava justificada per la necessitat d'apropar aquest servei al ciutadà.

En el nou marc que configura la Llei, amb més prestadors potencials del servei, aquesta funció addicional delegada als organismes de control és molt més difícil de coordinar per a l'Administració. Per això, s'ha considerat necessari que l'Administració recuperi aquesta tasca i la dugui a terme per mitjà de la xarxa d'oficines de l'Oficina de Gestió Empresarial, que tenen prou cobertura territorial per a satisfer el servei al ciutadà.

En l'àmbit de la seguretat industrial s'introdueixen una sèrie de mesures de simplificació administrativa i de reducció de càrregues burocràtiques, com ara la utilització de la declaració responsable en substitució de la presentació de documentació, tant en el cas dels organismes de control com en el procediment per a donar d'alta instal·lacions en el registre corresponent, o la racionalització de l'avaluació de la documentació exigida als titulars dels establiments en què es poden produir accidents greus.

Finalment, es fa tota una sèrie de modificacions tècniques relacionades amb els canvis anteriors per a donar coherència al text, com per exemple l'adaptació de la terminologia a la substitució del règim d'autorització pel de declaració responsable en el règim sancionador o en el règim de taxes.

Els destinataris principals d'aquesta norma són, d'una banda, els organismes de control; les empreses d'instal·lació, manteniment i reparació d'instal·lacions i productes, i els titulars dels tallers de reparació d'automòbils. Per a tots aquests, la Llei comporta una reducció considerable de les càrregues administratives i una simplificació de les tramitacions que han de gestionar.

D'altra banda, també són destinataris d'aquesta norma els titulars dels establiments, les instal·lacions i els productes, per als quals aquesta llei estableix un ús general de la declaració responsable i, per tant, comporta una reducció considerable de les càrregues administratives associades.

Aquesta norma no introdueix cap nou requeriment tècnic obligatori per als establiments, les instal·lacions i els productes que són objecte dels reglaments tècnics de seguretat industrial, i de les directives europees d'harmonització tècnica de productes que no són objecte d'aquesta norma. Així doncs, aquesta llei no regula ni les diverses especificacions tècniques obligatòries, ni les característiques i la periodicitat de les inspeccions, ja que són matèries que, pel nivell de concreció amb què s'han de tractar, corresponen a la normativa específica.

Aquesta llei consta de trenta-dos articles –estructurats en quatre títols–, cinc disposicions addicionals, tres disposicions transitòries, una disposició derogatòria i vuit disposicions finals.

El títol I determina l'objecte i l'àmbit d'aplicació de la Llei, en defineix els termes essencials, estableix les condicions generals de la seguretat industrial i la responsabilitat dels agents i regula el Registre d'instal·lacions tècniques de seguretat industrial de Catalunya i el Registre d'agents de la seguretat industrial de Catalunya.

CVE-DOGC-A-14212126-2014

El títol II estableix els principis generals aplicables als establiments en què es poden produir accidents greus, i habilita el Govern perquè fixi els valors de risc acceptable i estableixi els criteris per a determinar les distàncies mínimes de seguretat entre aquests establiments i els elements vulnerables i determini el procediment d'adaptació total o parcial dels establiments existents a aquests paràmetres.

El títol III estableix el règim regulador dels organismes de control en matèria de seguretat industrial: substitueix el règim jurídic d'autorització dels organismes de control per un altre de declaració responsable i determina les funcions, els requisits i les obligacions que han de complir aquests organismes.

El títol IV regula el control de l'Administració en matèria de seguretat industrial: determina la potestat inspectora i la sancionadora en matèria de seguretat industrial, tipifica les infraccions i estableix el règim sancionador corresponent.

Les disposicions addicionals regulen la col·laboració i cooperació de les diverses administracions competents en matèria de seguretat industrial; l'ús de mitjans electrònics, informàtics i telemàtics; la inscripció d'ofici en el Registre d'instal·lacions tècniques de seguretat industrial de Catalunya de les instal·lacions ja existents; el règim aplicable a les inspeccions de les instal·lacions receptores de gasos combustibles per canalització, i la devolució parcial de les taxes percebudes per la sol·licitud d'autorització d'organismes de control a causa de no haver-se completat les actuacions necessàries de compatibilitat i connectivitat abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Les disposicions transitòries possibiliten que els organismes de control ja autoritzats puguin continuar actuant sense haver de fer cap tràmit ni liquidar cap taxa; els permeten continuar exercint les funcions de recepció i revisió de la documentació de les instal·lacions noves i la modificació de les existents, i estableixen determinades obligacions aplicables als titulars dels establiments existents en què es poden produir accidents greus.

Les disposicions finals regulen la modificació del títol XIV del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny, amb la finalitat d'adequar les taxes al que estableix aquesta llei; la modificació de la Llei 3/2012, del 22 de febrer, de modificació del text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010; la modificació de les referències de la normativa sectorial de seguretat industrial als registres existents, i l'aplicació concurrent d'aquesta llei. Així mateix, estableixen els mandats pertinents al Govern perquè aprovi un projecte de llei que reguli el règim jurídic de la inspecció tècnica de vehicles i la regulació de les condicions que han de complir les instal·lacions de distribució d'aigua. Finalment, determinen l'habilitació per a desplegar aquesta llei i l'entrada en vigor de la norma.

Títol I. Disposicions generals

Article 1. Objecte

L'objecte d'aquesta llei és regular, dins l'àmbit de competències de la Generalitat, el règim jurídic aplicable a la seguretat industrial dels establiments, les instal·lacions i els productes en el territori de Catalunya, incloent-hi la vigilància del mercat en aquesta matèria.

Article 2. Àmbit d'aplicació

1. Aquesta llei és aplicable, en l'àmbit de les competències de la Generalitat, a:

- a) Els establiments en què es poden produir accidents greus.
- b) Les instal·lacions i els productes que, per llur condició de fonts de risc, poden produir danys o perjudicis a les persones, els béns o el medi ambient com a conseqüència d'un accident.
- c) Els agents de la seguretat industrial i, més específicament, els organismes de control que actuen en els reglaments tècnics de seguretat industrial.

2. Pel que fa als requisits per a actuar com a organisme notificat en la reglamentació de seguretat industrial de transposició de normativa de la Unió Europea, és aplicable la normativa europea i estatal que regula aquesta matèria.

Article 3. Definicions

Als efectes del que disposa aquesta llei, s'entén per:

- a) *Seguretat industrial*: el servei públic d'interès general que té per objecte prevenir els riscos industrials, limitar-los a un nivell socialment acceptable i mitigar les conseqüències dels accidents, si es produeixen, que puguin causar danys o perjudicis a les persones, els béns o el medi ambient com a resultat de la utilització, el funcionament i el manteniment de les instal·lacions o de la producció, l'ús, el consum, l'emmagatzematge o el rebuig dels productes.
- b) *Establiment en què es poden produir accidents greus*: l'establiment que, com a conseqüència de la presència de substàncies perilloses, és objecte de la Directiva 1996/82/CE, del 9 de desembre, i les seves modificacions.
- c) *Instal·lació*: el conjunt d'aparells, equips, elements i components que poden comportar un risc industrial per a les persones, els béns o el medi ambient, inclosos els que tenen la finalitat de generar, transportar, transformar, distribuir o consumir energia.
- d) *Instal·lació receptora*: qualsevol instal·lació que té la finalitat de consumir energia elèctrica, gasos o líquids combustibles o qualsevol altre producte o servei.
- e) *Producte*: qualsevol manufactura o producte transformat o semitractat de caràcter mòble, fins i tot en el cas que estigui incorporat en un altre bé mòble o immòble, i totes les parts que el componen, com són les matèries primeres, les substàncies, els components i els productes semiacabats.
- f) *Reglament tècnic de seguretat industrial*: el conjunt d'especificacions tècniques relatives als establiments, les instal·lacions i els productes que les administracions públiques, en l'àmbit de llurs competències, estableixen amb caràcter obligatori per mitjà d'una disposició normativa.
- g) *Control de la seguretat industrial*: el conjunt d'actuacions dirigides a verificar que els establiments, les instal·lacions i els productes compleixen els reglaments tècnics de seguretat industrial i les altres disposicions aplicables per a garantir la seguretat industrial.
- h) *Vigilància del mercat*: el conjunt d'actuacions dirigides a verificar que els productes que hi ha en el mercat compleixen les exigències de seguretat industrial aplicables.
- i) *Risc industrial*: la probabilitat que els establiments, les instal·lacions o els productes produeixin un efecte danyós específic en un període de temps determinat com a conseqüència de llurs característiques o propietats mecàniques, químiques, elèctriques o radioactives.
- j) *Risc industrial acceptable*: el nivell màxim de risc que determinen els reglaments tècnics de seguretat industrial obligatoris, tenint en compte els factors tecnològics, socials i econòmics que hi intervenen.
- k) *Titular*: la persona física o jurídica que explota o posseeix un establiment o una instal·lació per mitjà de qualsevol títol admès en dret.
- l) *Tècnic competent*: la persona física amb la titulació i les atribucions suficients per a desenvolupar les tasques d'autoria de projectes d'establiments, instal·lacions o productes i de direcció de llur execució establertes per aquesta llei.
- m) *Professional de la instal·lació*: la persona física que intervé en la instal·lació, el manteniment, la reparació i l'operació d'instal·lacions i productes amb la competència professional necessària d'acord amb el que estableixen els reglaments tècnics de seguretat industrial corresponents i la resta de la normativa aplicable.
- n) *Organismes de control*: les persones físiques o jurídiques constituïdes amb la finalitat de verificar, per mitjà d'activitats de certificació, assaig o inspecció, el compliment de les condicions de seguretat obligatòries dels establiments, les instal·lacions i els productes establertes pels reglaments tècnics de seguretat industrial.

Article 4. Condicions generals de la seguretat industrial

1. Els establiments, les instal·lacions i els productes han d'ésser projectats, fabricats, instal·lats, utilitzats i mantinguts de manera que no comprometin la seguretat de les persones, els béns o el medi ambient més enllà del risc industrial acceptable.
2. S'entén que els establiments, les instal·lacions i els productes són conformes amb el que disposa l'apartat 1

CVE-DOGC-A-14212126-2014

si compleixen les condicions següents:

- a) Ésser utilitzats d'acord amb la finalitat i l'ús que els són propis.
- b) Haver estat projectats, fabricats, instal·lats, utilitzats, mantinguts i inspeccionats d'acord amb la normativa vigent.
- c) Ésser conformes amb les condicions establertes per l'autorització o la llicència, si són preceptives.

3. Els requeriments tècnics obligatoris que han de complir els establiments, les instal·lacions i els productes són regulats pels reglaments tècnics de seguretat industrial específics aplicables.

4. Els titulars de les instal·lacions que, d'acord amb la reglamentació tècnica, s'han d'inscriure en el Registre d'instal·lacions tècniques de seguretat industrial de Catalunya han de presentar una declaració responsable a l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial, prèviament a la posada en servei de les instal·lacions, per mitjà de l'Oficina de Gestió Empresarial o per qualsevol altre dels mitjans establerts per l'article 38.4 de la Llei de l'Estat 30/1992, del 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, o per l'article 25.1 i 2 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, en què manifestin que compleixen els requisits preceptius, d'acord amb els reglaments tècnics i la resta de normativa aplicable en matèria de seguretat industrial, i que es comprometen a mantenir-ne el compliment durant la vida útil de les instal·lacions.

5. En el cas que la declaració responsable esmentada per l'apartat 4 faci referència a un projecte tècnic, cal explicitar les dades necessàries per a poder-lo identificar.

6. L'Oficina de Gestió Empresarial ha de publicar els models de declaració responsable en el seu lloc web.

7. La presentació de la declaració responsable a què fa referència l'apartat 4 habilita els titulars de les instal·lacions subjectes a l'àmbit de la normativa de seguretat industrial per a posar-les en funcionament amb caràcter immediat, sens perjudici de l'obtenció de les autoritzacions que siguin necessàries per a l'exercici de l'activitat de la qual forma part la instal·lació. Les administracions locals que hagin d'habilitar l'inici d'una activitat econòmica no poden sol·licitar la presentació de documentació addicional ni establir requisits o tràmits complementaris en matèria de seguretat industrial amb relació a aquestes instal·lacions.

Article 5. Informació sobre accidents en matèria de seguretat industrial

L'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial ha de disposar de la informació pertinent sobre els incidents i accidents que es produeixen en els establiments, les instal·lacions i els productes, i determinar els mecanismes d'anàlisi i explotació pertinents als efectes preventius que estableix aquesta llei.

Article 6. Registre d'instal·lacions tècniques de seguretat industrial de Catalunya

1. El Registre d'instal·lacions tècniques de seguretat industrial de Catalunya depèn de l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial i és gestionat per l'Oficina de Gestió Empresarial.

2. La finalitat del Registre és disposar de la informació relativa a les instal·lacions afectades pels reglaments tècnics de seguretat industrial que permeti a l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial l'exercici de les seves tasques de control i promoció.

3. S'inscriuen en el Registre les instal·lacions situades a Catalunya que estableixin els reglaments tècnics de seguretat industrial i la resta de la normativa aplicable.

4. Les inscripcions en el Registre són fetes d'ofici per l'Oficina de Gestió Empresarial, a partir de les dades de les declaracions responsables presentades pels titulars de les instal·lacions abans de llur posada en servei, d'acord amb el que estableix l'article 4.4. L'Oficina ha de comunicar electrònicament les inscripcions de les instal·lacions no domèstiques als ajuntaments dels municipis on estan situades.

5. El Registre ha de contenir, com a mínim, les dades següents:

- a) El número d'inscripció en el Registre.
- b) Les dades d'emplaçament de la instal·lació.

CVE-DOGC-A-14212126-2014

- c) Les característiques tècniques de la instal·lació.
 - d) El nom i les dades d'identificació del titular de la instal·lació.
 - e) El tècnic competent autor del projecte o de la direcció de la instal·lació.
 - f) La denominació i les dades identificadores de l'empresa que ha fet la instal·lació.
6. Per mitjà de desplegament reglamentari es poden concretar, per a cada tipus d'instal·lació, les especificitats tècniques i procedimentals que calguin per a inscriure les instal·lacions en el Registre.
7. L'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial ha d'inscriure d'ofici la baixa de la instal·lació, i també regularitzar les dades contingudes en el Registre si constata, per qualsevol mitjà i utilitzant els sistemes d'informació que consideri més adients, que les dades del Registre no concorden amb la realitat.
8. Les dades contingudes en el Registre són públiques, llevat de les de caràcter personal, a les quals només poden tenir accés llurs titulars respectius i les terceres persones que acreditin un interès legítim i directe.
9. Els ajuntaments poden accedir a les dades corresponents a les instal·lacions inscrites en el Registre que estiguin situades en llur terme municipal.

Article 7. Els agents de la seguretat industrial

1. Els agents que intervenen en la seguretat industrial, a banda de les responsabilitats establertes per la normativa específica aplicable, tenen les obligacions següents:
- a) Els titulars dels establiments, les instal·lacions o els productes són responsables d'usar-los i mantenir-los adequadament d'acord amb les condicions de seguretat industrial legalment exigibles, de tenir les autoritzacions i les llicències que siguin preceptives, de presentar les declaracions responsables, de tenir la documentació exigible i de fer les inspeccions que estableix la normativa vigent.
 - b) Els tècnics competents autors del projecte de l'establiment, la instal·lació o el producte, o de la modificació del projecte, són els responsables que aquest s'adapti a les condicions de seguretat industrial legalment exigibles.
 - c) Els tècnics competents directors de l'execució del projecte de l'obra o la instal·lació, o de l'execució de la modificació del projecte, que han d'emetre el certificat corresponent si és preceptiu, són els responsables d'adaptar l'obra o la instal·lació al projecte i d'adoptar les mesures i complir les condicions de seguretat industrial legalment exigibles en la materialització del projecte.
 - d) Els professionals de la instal·lació i les empreses que intervenen en la instal·lació, el manteniment, la reparació i l'operació d'instal·lacions i productes són responsables de complir les condicions de seguretat industrial legalment exigibles, les bones pràctiques professionals generalment acceptades, els requisits i les obligacions establertes per la normativa, i també de presentar les declaracions responsables i tenir la documentació que siguin preceptives. En el cas que ho estableixi la normativa específica aplicable, també són responsables de fer revisions i verificacions d'instal·lacions o productes.
 - e) Les empreses de distribució d'energia elèctrica, de gasos o líquids combustibles i de qualsevol altre producte o servei el consum del qual requereix instal·lacions receptores sotmeses a reglaments tècnics de seguretat industrial són responsables de distribuir llurs productes o serveis únicament si les instal·lacions receptores tenen les autoritzacions o han presentat les declaracions responsables preceptives. En el cas que ho estableixi la normativa específica aplicable, també són responsables de fer les inspeccions de les dites instal·lacions.
 - f) Els fabricants o importadors de productes són responsables de posar en el mercat únicament productes segurs, d'acord amb el que estableixen la legislació específica aplicable i les bones pràctiques professionals generalment acceptades.
 - g) Els tallers de reparació de vehicles automòbils i de llurs equips i components són responsables d'instal·lar i utilitzar, en les reparacions que facin, únicament peces, elements i conjunts permesos per la normativa aplicable, de complir els requisits i les obligacions establerts per la normativa, i també de presentar les declaracions responsables i tenir la documentació que siguin preceptives.
 - h) Els organismes de control en matèria de seguretat industrial són responsables de presentar les declaracions responsables i tenir la documentació que siguin preceptives, de desenvolupar llurs funcions d'acord amb el que estableix aquesta llei, de seguir les instruccions que estableixi l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial i de complir els requisits i les obligacions corresponents.

CVE-DOGC-A-14212126-2014

i) El personal inspector dels organismes de control en matèria de seguretat industrial és responsable d'exercir les seves funcions d'avaluació de conformitat amb els reglaments tècnics de seguretat industrial aplicables i les instruccions que estableixi l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial.

j) La resta d'entitats que fan activitats de certificació, assaig, inspecció, avaluació de conformitat, avaluació de riscos, auditoria o formació en matèria de seguretat industrial són responsables de desenvolupar llurs funcions d'acord amb el que estableix la normativa aplicable, de presentar les declaracions responsables i de tenir la documentació o les autoritzacions que siguin preceptives, i de seguir les instruccions que estableixi, si escau, l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial.

2. Els agents que intervenen en la seguretat industrial han de col·laborar amb l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial i facilitar-li tota la informació que sigui rellevant sobre la pròpia activitat perquè aquest pugui exercir adequadament les seves funcions, amb l'objectiu de garantir les finalitats preventives establertes per aquesta llei.

3. Els agents que intervenen en la seguretat industrial estan sotmesos a la potestat inspectora i sancionadora de l'Administració, regulada pel títol IV, sens perjudici de la responsabilitat civil davant de tercers que es pugui derivar, eventualment, de llurs actuacions.

Article 8. Registre d'agents de la seguretat industrial de Catalunya

1. El Registre d'agents de la seguretat industrial de Catalunya depèn de l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial i és gestionat per l'Oficina de Gestió Empresarial.

2. La finalitat del Registre és disposar de la informació relativa als agents de la seguretat industrial que permeti a l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial l'exercici de les seves tasques de control i promoció.

3. S'inscriuen en el Registre els organismes de control, i les empreses d'instal·lació, manteniment, reparació i operació d'instal·lacions i productes afectades pels reglaments tècnics de seguretat industrial que inicien l'activitat a Catalunya, i també els titulars del servei d'inspecció tècnica de vehicles i els titulars dels tallers de reparació de vehicles automòbils que tenen les instal·lacions a Catalunya.

4. Les inscripcions en el Registre són fetes d'ofici per l'Oficina de Gestió Empresarial, a partir de les dades de les declaracions responsables presentades pels agents de la seguretat industrial o de les autoritzacions, segons que correspongui, abans de l'inici de l'activitat.

5. El Registre ha de contenir, com a mínim, les dades següents:

a) El número d'inscripció en el Registre.

b) El número d'identificació fiscal.

c) La raó social o denominació.

d) El domicili, el telèfon i l'adreça de correu electrònic.

e) Les dades de localització de l'activitat i dels establiments propis on es duu a terme.

f) El número d'acreditació de l'organisme de control.

g) Els àmbits d'actuació corresponents als reglaments tècnics de seguretat industrial i, si escau, especialitats, categories o branques.

h) La informació relativa a la comprovació del compliment dels requisits necessaris, inspeccions i sancions.

6. El Registre s'estructura en diverses branques en funció del tipus d'agent i, dins de cada branca, si escau, en diversos àmbits, especialitats i categories, d'acord amb els reglaments tècnics de seguretat industrial.

7. L'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial ha d'inscriure d'ofici la baixa de l'agent de la seguretat i regularitzar les dades contingudes en el Registre si constata, per qualsevol mitjà o utilitzant els sistemes d'informació que consideri més adients, que les dades del Registre no concorden amb la realitat.

8. Les dades contingudes en el Registre són públiques, llevat de les de caràcter personal, que tenen la protecció establerta per la Llei orgànica 15/1999, del 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter

CVE-DOGC-A-14212126-2014

personal. De les dades que constin en el Registre relatives a l'activitat inspectora i sancionadora, només es poden difondre les relatives a sancions fermes imposades a agents de la seguretat industrial mentre duri l'execució de la sanció. El departament competent en matèria de seguretat industrial ha de difondre la llista actualitzada dels organismes de control que presten serveis a Catalunya i els àmbits reglamentaris sobre els quals actua cada organisme per a informar els usuaris dels serveis.

Títol II. De la seguretat en els establiments EN QUÈ ES poden produir accidents greus i de les limitacions urbanístiques al seu entorn

Article 9. Règim jurídic dels establiments en què es poden produir accidents greus

1. Els titulars dels establiments en què es poden produir accidents greus, definits per l'article 3, en els casos i en els terminis establerts per la normativa sectorial vigent han de presentar els documents que siguin preceptius a l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial, per mitjà de l'Oficina de Gestió Empresarial o per qualsevol altre dels mitjans determinats per l'article 38.4 de la Llei de l'Estat 30/1992 o per l'article 25.1 i 2 de la Llei 26/2010. Aquesta documentació ha d'ésser elaborada d'acord amb la normativa i les instruccions del dit òrgan competent.

2. L'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial ha d'avaluar la documentació a què fa referència l'apartat 1 si ho estableix la normativa sectorial aplicable. Aquesta avaluació inclou, com a mínim, l'anàlisi de risc, la informació bàsica per a l'elaboració del pla d'emergència exterior i l'anàlisi quantitativa de risc. L'avaluació ha de tenir en compte tots els supòsits d'accidentalitat, però només s'han de quantificar les distàncies d'afectació en els casos en què es generin efectes a l'exterior dels límits dels establiments.

3. Els establiments en què es poden produir accidents greus, d'acord amb l'article 12 de la Directiva 1996/82/CE, del 9 de desembre, estan subjectes als criteris de planejament urbanístic i de prevenció de riscos industrials establerts pels articles 10 i 11.

Article 10. Risc industrial acceptable i condicions de seguretat industrial

Als efectes del que estableix aquest títol, el Govern ha de fixar, per mitjà d'un decret:

- a) El valor del risc industrial acceptable.
- b) Els elements vulnerables.
- c) Els criteris per a determinar les distàncies mínimes de seguretat.
- d) El procediment d'adaptació, total o parcial, dels establiments existents en què es poden produir accidents greus, d'acord amb els criteris i els valors a què fa referència aquest article.

Article 11. Planejament urbanístic i prevenció de riscos industrials

1. El planejament urbanístic ha d'evitar que les zones amb un risc industrial superior a l'acceptable siguin urbanitzades o s'hi edifiquin elements vulnerables, llevat del cas de les obres que tinguin per finalitat la prevenció d'aquest risc, en els termes que estableix la normativa d'urbanisme.

2. L'ordenació de la implantació i la distribució dels usos en el territori que faci el planejament urbanístic ha de respectar les distàncies mínimes de seguretat entre els establiments en què es poden produir accidents greus i les zones d'habitatge permanent, les zones de concurrència pública, les zones d'interès natural i la resta dels elements vulnerables.

3. Simultàniament al tràmit d'informació pública dels plans urbanístics que permetin la implantació d'establiments en què es poden produir accidents greus o que afectin els voltants d'establiments ja existents, s'ha de sol·licitar un informe preceptiu i vinculant a l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial. A aquest efecte, en casos justificats aquest òrgan pot requerir als titulars dels establiments ja existents que presentin una anàlisi quantitativa de risc, que ha d'ésser elaborada d'acord amb les seves instruccions.

CVE-DOGC-A-14212126-2014

4. Es requereix a l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial un informe, de caràcter preceptiu i vinculant, previ a la implantació de nous establiments en què es poden produir accidents greus i a la realització de canvis o modificacions substancials en els ja existents. A aquest efecte, els titulars dels establiments han de presentar al dit òrgan una anàlisi quantitativa de risc, que ha d'ésser elaborada d'acord amb les seves instruccions.

Títol III. Del règim jurídic dels organismes de control en matèria de seguretat industrial

Article 12. Règim de prestació dels serveis d'inspecció

1. Els serveis d'inspecció del control reglamentari de la seguretat industrial són prestats pels organismes de control en matèria de seguretat industrial, en un règim jurídic de declaració responsable.
2. El Govern ha d'assegurar la universalitat del servei d'inspecció per mitjà de la prestació subsidiària en el supòsit que calgui per manca d'iniciativa privada o perquè es deixi de donar el servei. En aquest cas, el Govern pot prestar el servei per mitjà de gestió directa o bé utilitzar qualsevol altre sistema de gestió indirecta, d'acord amb la normativa de contractes del sector públic.
3. L'organisme de control que inicia una actuació inspectora l'ha de prestar fins que l'acaba. El titular de l'establiment o la instal·lació en casos justificats pot sol·licitar a l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial que resolgui que l'actuació s'acabi prestant amb la intervenció d'un altre organisme de control. Aquest òrgan competent ha de resoldre la sol·licitud motivadament, amb l'audiència prèvia, si escau, de l'organisme de control que va iniciar l'actuació.
4. Els certificats emesos pel personal inspector dels organismes de control tenen la mateixa validesa jurídica que els emesos pel personal inspector de l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial.
5. Si els titulars de les instal·lacions no estan d'acord amb els certificats emesos pel personal inspector dels organismes de control, poden presentar una reclamació davant l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial, el qual ha de fer les comprovacions necessàries i ha de tramitar la reclamació d'acord amb la normativa aplicable de procediment administratiu. Mentre la reclamació no es resolgui, els titulars de les instal·lacions no poden sol·licitar la mateixa inspecció a un altre organisme de control.

Article 13. Inici d'activitats dels organismes de control

1. Els organismes de control, per a poder iniciar llur activitat a Catalunya, han de presentar una declaració responsable a l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial, per mitjà de l'Oficina de Gestió Empresarial o per qualsevol altre dels mitjans establerts per l'article 38.4 de la Llei de l'Estat 30/1992 o per l'article 25.1 i 2 de la Llei 26/2010, en què manifestin que compleixen els requisits establerts per aquesta llei i que es comprometen a mantenir-ne el compliment durant llur activitat com a organismes de control. L'Oficina de Gestió Empresarial els ha d'inscriure d'ofici en el Registre d'agents de la seguretat industrial de Catalunya.
2. No obstant el que estableix l'apartat 1, els organismes de control habilitats en altres comunitats autònomes de l'Estat que vulguin actuar a Catalunya només han de posar-ho en coneixement de l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial.
3. L'Oficina de Gestió Empresarial ha de publicar el model de declaració responsable en el seu lloc web.

Article 14. Prohibició de l'activitat dels organismes de control

1. L'activitat d'un organisme de control pot ésser prohibida per l'incompliment dels requisits establerts per l'article 16 o com a sanció per la comissió d'una infracció molt greu, en el supòsit establert per l'article 27.3.c.
2. La prohibició de l'activitat per incompliment dels requisits establerts per l'article 16 ha d'ésser adoptada per l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial, amb l'audiència prèvia de l'organisme de control afectat, d'acord amb el que disposa la legislació sobre el procediment

administratiu aplicable a Catalunya, i en cap cas no dóna lloc a indemnització.

Article 15. Funcions dels organismes de control

Els organismes de control tenen les funcions següents:

- a) Fer, a sol·licitud dels titulars, les inspeccions obligatòries de les instal·lacions i els aparells que requereixen els reglaments tècnics de seguretat industrial i la resta de normes aplicables, i emetre els certificats corresponents d'acord amb les instruccions aprovades per l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial.
- b) Tramitar l'anotació del resultat de les inspeccions periòdiques obligatòries de les instal·lacions i els aparells en el Registre d'instal·lacions tècniques de seguretat industrial de Catalunya.
- c) Fer el seguiment del resultat de les inspeccions, els controls i la correcció dels defectes de seguretat industrial, d'acord amb les instruccions aprovades per l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial, en els terminis establerts.
- d) Ordenar interrompre el funcionament de les instal·lacions, com a mesura cautelar, en el cas que comporti un perill imminent. Aquesta mesura s'ha de comunicar immediatament a l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial, el qual pot suspendre o modificar la dita interrupció per causes justificades.

Article 16. Requisits dels organismes de control

1. Els organismes de control han de complir els requisits següents:

- a) Tenir una acreditació de llur competència tècnica que inclogui els àmbits corresponents als reglaments tècnics de seguretat industrial i totes les oficines o dependències d'atenció al públic on actuen.
- b) Tenir una pòlissa de responsabilitat civil per danys a tercers o una garantia equivalent en els termes establerts per la legislació vigent.

2. La competència tècnica dels organismes de control implica que tenen els recursos humans, mitjans materials i procediments de treball suficients i idonis per a dur a terme les funcions d'inspecció que els corresponen, i que actuen amb independència, imparcialitat i integritat. Les funcions d'inspecció i totes les de caràcter tècnic han d'ésser dutes a terme per tècnics competents de la matèria específica que correspongui.

3. La competència tècnica dels organismes de control es demostra per mitjà d'una acreditació vigent, de conformitat amb la norma UNE-EN ISO/IEC 17.020, amb les condicions establertes per la normativa aplicable i les instruccions de l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial.

4. L'acreditació a què fa referència l'apartat 3 ha d'ésser emesa per un organisme nacional d'acreditació, d'acord amb el Reglament (CE) núm. 765/2008.

5. Les activitats de l'organisme de control i del seu personal directiu i inspector són incompatibles amb tota vinculació tècnica, comercial, financera o de qualsevol altra mena que pugui afectar-ne la independència i influir el resultat de les inspeccions que duen a terme.

6. Els organismes de control que vulguin dur a terme la tasca de recepció de les declaracions responsables per a posar en funcionament les instal·lacions i la tramesa electrònica posterior a l'Oficina de Gestió Empresarial perquè les inscriu en el Registre d'instal·lacions tècniques de seguretat industrial de Catalunya s'han d'adaptar als procediments i utilitzar les eines de tramitació que determini l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial.

Article 17. Obligacions dels organismes de control

Els organismes de control en matèria de seguretat industrial tenen les obligacions següents:

- a) Complir els requisits establerts per aquesta llei.
- b) Complir les funcions que els corresponen com a organismes de control, d'una manera ajustada a la realitat dels fets i d'acord amb l'aplicació correcta dels reglaments tècnics de seguretat industrial, la resta de la normativa aplicable i les instruccions que estableixi l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en

CVE-DOGC-A-14212126-2014

matèria de seguretat industrial.

- c) Assegurar la qualitat dels serveis d'inspecció que duen a terme i la del servei als usuaris, d'acord amb la normativa aplicable i les instruccions de l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial.
- d) Mantenir l'exclusivitat de les actuacions inspectores, d'acord amb el que estableix l'article 12.3.
- e) Dur a terme l'actuació inspectora, d'acord amb el que estableix l'article 12.3.
- f) Tenir personal inspector amb la competència professional pertinent, d'acord amb el que estableix l'article 16.2.
- g) Garantir la independència, la imparcialitat i la integritat de llurs actuacions, d'acord amb el que estableix l'article 15.5.
- h) Adequar-se a la imatge corporativa d'identificació del servei d'inspecció que estableixi l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial.
- i) Comunicar a l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial les actuacions inspectores que duen a terme i facilitar-n'hi la informació corresponent, d'acord amb les instruccions que estableixi aquest òrgan.
- j) Garantir la confidencialitat de la informació que hagin pogut obtenir durant les actuacions i complir la normativa aplicable en matèria de protecció de dades de caràcter personal.
- k) Ingressar a l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent l'import de les taxes que els corresponen com a organismes de control, i també l'import de les taxes provinents del cobrament als subjectes passius que els sol·licitin els serveis, d'acord amb el que estableix la normativa sobre taxes i preus públics de la Generalitat i les instruccions de l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial.
- l) Actualitzar anualment la quantia corresponent a la pòlissa de responsabilitat, o garantia equivalent, en els termes establerts per la legislació vigent.
- m) Comunicar a l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial, per mitjà de l'Oficina de Gestió Empresarial, qualsevol modificació en els àmbits reglamentaris en els quals actua, i també en les dades relatives a la localització de les seves dependències. L'Oficina de Gestió Empresarial inscriu d'ofici aquestes modificacions de dades en el Registre d'agents de la seguretat industrial de Catalunya.
- n) Comunicar a l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial les tarifes que proposa aplicar a cada un de llurs àmbits d'actuació.

Títol IV. Del control de l'Administració en matèria de seguretat industrial

Capítol I. La potestat inspectora de l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial

Article 18. Principis que ha de garantir l'Administració de la Generalitat en matèria de seguretat industrial

L'Administració competent en matèria de seguretat industrial ha de garantir que en la prestació del servei d'inspecció es compleixen els principis següents:

- a) La universalitat en la prestació del servei.
- b) La continuïtat i exclusivitat en la prestació del servei.
- c) La independència, l'objectivitat, la imparcialitat i la integritat en les actuacions.
- d) La transparència i la informació a la ciutadania.
- e) L'efectivitat en la protecció del medi ambient.
- f) La contribució a la reducció dels riscos de les instal·lacions.

Article 19. Abast del control de l'Administració en matèria de seguretat industrial

1. El control que correspon a l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial inclou l'exercici de la potestat inspectora sobre el compliment dels requeriments i les obligacions següents:

- a) Els requeriments que estableixen els reglaments tècnics de seguretat industrial i la resta de la normativa aplicables amb relació als establiments, les instal·lacions i els productes.
- b) Els requisits i les obligacions exigibles als organismes de control i a la resta d'agents que intervenen en la seguretat industrial, als quals fa referència l'article 7.

2. Corresponen a l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial, a més de la potestat inspectora a què fa referència l'apartat 1, l'exercici de la resta de competències d'intervenció de l'Administració que la normativa específica aplicable en matèria de seguretat industrial reconeix a la Generalitat.

3. L'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial periòdicament ha de comprovar que els organismes de control que actuen a Catalunya mantenen el compliment de les obligacions i els requisits establerts per aquesta llei.

Article 20. Activitat de verificació d'instal·lacions

L'òrgan competent en matèria de seguretat industrial pot verificar per mostreig les instal·lacions que, d'acord amb els reglaments tècnics de seguretat industrial, no requereixen una inspecció prèvia a la posada en funcionament. Aquestes inspeccions han d'ésser dutes a terme pel dit òrgan amb mitjans propis o ésser adjudicades als organismes de control d'acord amb el que disposa la normativa de contractes del sector públic.

Article 21. Col·laboració amb els col·legis professionals i altres entitats de dret públic

L'Administració de la Generalitat pot establir convenis i protocols amb els col·legis professionals i altres entitats de dret públic amb la finalitat de col·laborar amb llurs tasques de revisió documental i control tècnic. Aquests convenis i protocols han de determinar l'abast i les condicions de la col·laboració.

Article 22. Personal inspector

La inspecció de l'Administració en matèria de seguretat industrial ha d'ésser efectuada per funcionaris de l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial, que tenen la condició d'autoritat pública.

Article 23. Facultats del personal inspector

1. El personal inspector de l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial té les facultats següents:

- a) Accedir als establiments i les instal·lacions subjectes als reglaments tècnics de seguretat industrial per a complir la funció inspectora i, si escau, fer les inspeccions sense avís previ.
- b) Requerir la compareixença dels titulars dels establiments i les instal·lacions subjectes a inspecció o bé de qui els representa, establint-ne el dia i l'hora amb l'antelació suficient.
- c) Fer les diligències necessàries per a comprovar el compliment del que estableixen els reglaments tècnics de seguretat industrial.
- d) Fer-se acompanyar, en les visites d'inspecció, pel personal que consideri necessari per a exercir adequadament la funció inspectora.
- e) Requerir als titulars o als responsables dels establiments i les instal·lacions subjectes a inspecció informació sobre el compliment dels reglaments tècnics de seguretat industrial aplicables, o bé l'execució de determinades operacions de funcionament dels establiments i les instal·lacions que siguin necessàries per a efectuar la

CVE-DOGC-A-14212126-2014

inspecció, i també concertar i tenir les entrevistes que consideri pertinents amb els titulars o responsables o amb el personal dels establiments i les instal·lacions.

f) Inspeccionar els documents, els expedients i els registres que tinguin relació directa amb la seguretat industrial i que consideri que són necessaris per a complir la funció inspectora.

g) Fer les avaluacions, prendre les mostres i enregistrar les imatges que consideri necessàries, tenint en compte el que estableix la normativa de propietat industrial.

h) Ordenar, com a mesura cautelar, interrompre el funcionament de les instal·lacions en el cas que aquest comporti un perill imminent. L'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial pot suspendre o modificar la dita interrupció per causes justificades.

i) Accedir a les dependències dels organismes de control i d'altres agents de la seguretat industrial per a verificar el compliment dels requisits i les obligacions establerts.

Article 24. Efectes de l'activitat inspectora

Els fets que el personal inspector de l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial hagi constatat i reculli en les actes que estengui com a conseqüència de l'activitat regulada per aquest capítol tenen presumpció de veracitat, llevat que hi hagi proves en contra.

Capítol II. La potestat sancionadora de l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial

Article 25. Subjectes responsables

1. Les persones físiques i jurídiques que intervenen en la seguretat industrial són subjectes responsables si cometen les infraccions que tipifica aquesta llei.

2. Si hi ha més d'un subjecte responsable de la infracció o si la infracció és conseqüència de l'acumulació d'activitats acomplertes per diverses persones, les sancions que se'n derivin són independents les unes de les altres.

3. Si dues o més persones són responsables d'una infracció i no se'n pot determinar el grau de participació, aquestes persones són solidàriament responsables als efectes de les sancions que en derivin.

Article 26. Classificació de les infraccions

1. Les infraccions tipificades per aquesta llei es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

2. Són infraccions lleus:

a) Incomplir les obligacions formals establertes per la normativa aplicable en matèria de seguretat industrial quan això no comporta un perill o un dany greu per a les persones, els béns o el medi ambient.

b) No comunicar dades o no trametre informació en matèria de seguretat industrial a l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en aquesta matèria dins el termini establert quan s'està obligat a fer-ho d'acord amb la normativa aplicable i les instruccions del dit òrgan, si aquesta conducta no constitueix una infracció greu o molt greu.

c) No col·laborar amb l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial, si aquesta conducta no constitueix una infracció greu o molt greu.

d) Retardar-se més de deu dies, els agents de la seguretat industrial, en la tramesa a l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial de les dades que estiguin obligats a enviar-li d'acord amb la normativa aplicable i els procediments i els terminis fixats per les instruccions del dit òrgan.

e) Trametre defectuosament, els agents de la seguretat industrial, més del 2% de les dades a què fa referència la lletra d.

CVE-DOGC-A-14212126-2014

f) No esmenar, els agents de la seguretat industrial, els errors que s'hagin detectat en la informació que han de facilitar a l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial, dins el termini de deu dies a comptar de l'endemà del dia en què el dit òrgan ho notifiqui.

3. Són infraccions greus:

a) Incomplir les condicions generals de la seguretat industrial establertes per l'article 4, si comporta un perill o un dany greu per a les persones, els béns o el medi ambient.

b) Fabricar, importar, comercialitzar, transportar, instal·lar, mantenir, reparar, operar, revisar, verificar o utilitzar productes, aparells o elements inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei sense complir la normativa aplicable.

c) Distribuir energia elèctrica, gasos o líquids combustibles i qualsevol producte o servei el consum del qual requereixi instal·lacions receptores sotmeses a reglaments tècnics de seguretat industrial sense haver presentat les declaracions responsables corresponents que siguin preceptives.

d) Incomplir, els titulars d'establiments, instal·lacions i productes, les especificacions tècniques requerides pels reglaments tècnics de seguretat industrial, per la resta de normativa aplicable i per les instruccions de l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial.

e) Usar i mantenir inadecuadament, els titulars, llurs establiments, instal·lacions i productes sense complir les condicions de seguretat industrial legalment exigibles.

f) No contractar, els titulars d'establiments, instal·lacions i productes, els serveis de manteniment i d'inspecció periòdica quan ho exigeixin els reglaments tècnics de seguretat industrial aplicables.

g) Resistir-se, els titulars d'establiments o d'instal·lacions, a facilitar a l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial la informació que els requereixi o bé resistir-se a facilitar l'accés del seu personal inspector als dits establiments o instal·lacions, si hi ha l'obligació legal o reglamentària d'atendre aquestes peticions.

h) Posar en funcionament activitats o instal·lacions sense haver presentat les declaracions responsables corresponents, si són obligatòries d'acord amb la normativa aplicable.

i) Ocultar o alterar amb dol dades que s'hagin d'inscriure en els registres administratius i que calgui comunicar a l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial, i també resistir-se a proporcionar aquestes dades o fer-ho amb demora reiterada, sempre que la resistència o la demora no es justifiquin adequadament.

j) Incomplir, els organismes de control, les obligacions establertes per l'article 17.

k) Fer les inspeccions, els organismes de control, d'una manera incompleta o amb resultats inexactes a causa d'una constatació dels fets insuficient o d'una aplicació deficient dels reglaments tècnics de seguretat industrial, de la resta de normativa aplicable o de les instruccions establertes per l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial.

l) No facilitar, o bé restringir o dificultar als titulars o usuaris de les instal·lacions, els agents de la seguretat industrial, qualsevol informació o documentació que sigui necessària per a garantir el funcionament normal i el manteniment adequat de les instal·lacions.

4. Són infraccions molt greus:

a) Cometre una infracció tipificada com a greu per l'apartat 3 en qualsevol dels supòsits següents:

1r. Que produeixi un dany molt greu.

2n. Que comporti un perill imminent per a les persones, els béns o el medi ambient.

3r. Que redueixi greument la qualitat dels serveis d'inspecció.

4t. Que es produeixi de manera reiterada o prolongada.

b) Expedir certificats, declaracions, informes o actes falsos, els agents que intervenen en la seguretat industrial als quals fa referència l'article 7.

c) Dur a terme funcions pròpies dels agents de la seguretat industrial sense complir els requisits establerts per aquesta llei i per la normativa en matèria de seguretat industrial.

CVE-DOGC-A-14212126-2014

d) Obstruir l'activitat inspectora de l'Administració fent ús de la violència contra el seu personal inspector.

Article 27. Sancions

1. Les infraccions lleus són sancionades amb una multa de fins a 5.000 euros.

2. Les infraccions greus són sancionades:

a) Amb una multa d'entre 5.001 i 100.000 euros.

b) Amb la suspensió temporal de l'activitat com a organisme de control o com a empresa que intervé en la instal·lació, el manteniment, la reparació i l'operació d'instal·lacions i productes, durant sis mesos com a màxim.

3. Les infraccions molt greus són sancionades:

a) Amb una multa d'entre 100.001 i 1.000.000 d'euros.

b) Amb la suspensió temporal de l'activitat com a organisme de control o com a empresa que intervé en la instal·lació, el manteniment, la reparació i l'operació d'instal·lacions i productes, durant cinc anys com a màxim, si la comissió de la infracció afecta greument la qualitat dels serveis d'inspecció o la seguretat dels establiments, les instal·lacions i els productes i si l'incompliment es produeix d'una manera reiterada o prolongada.

c) Amb la prohibició de l'activitat com a organisme de control o com a empresa que intervé en la instal·lació, el manteniment, la reparació i l'operació d'instal·lacions i productes, en el cas de reiteració d'una sanció per reincidència d'una infracció molt greu.

4. Per a determinar la quantia de les sancions s'han de tenir en compte les circumstàncies següents:

a) La importància del risc, el dany o el perjudici ocasionat.

b) El grau de participació i de benefici obtingut.

c) La capacitat econòmica del subjecte infractor.

d) La intencionalitat en la comissió de la infracció.

e) La reincidència, en els termes establerts per la Llei de l'Estat 30/1992.

Article 28. Multes coercitives

Amb independència de les sancions establertes per l'article 27, els òrgans sancionadors poden imposar multes coercitives, la quantitat de cadascuna de les quals no pot superar el 20% de la sanció fixada per la infracció comesa, d'acord amb el que disposa l'article 99 de la Llei de l'Estat 30/1992, en els supòsits següents:

a) Que hagi transcorregut el termini establert pel requeriment corresponent per a adequar els establiments, les instal·lacions i els productes al que disposa la normativa aplicable en matèria de seguretat industrial.

b) Que els agents de la seguretat industrial no hagin tramès a l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial la informació que estiguin obligats a enviar-li o que, d'acord amb la normativa aplicable i les instruccions del dit òrgan competent, se'ls hagi demanat.

Article 29. Prescripció de les infraccions i de les sancions

1. El termini de prescripció de les infraccions tipificades per aquesta llei és d'un any per a les lleus, de tres anys per a les greus i de cinc anys per a les molt greus, a comptar des de la consumació total de les infraccions.

2. El termini de prescripció de les sancions establertes per aquesta llei és d'un any per a les corresponents a les infraccions lleus, de tres anys per a les corresponents a les infraccions greus i de cinc anys per a les corresponents a les infraccions molt greus.

Article 30. Afectació de les sancions

CVE-DOGC-A-14212126-2014

La recaptació procedent de les sancions i de les multes coercitives s'ha de destinar a dur a terme actuacions de millora de la seguretat industrial.

Capítol III. Òrgans competents i procediment sancionador

Article 31. Òrgans sancionadors

L'exercici de la potestat sancionadora amb relació a les infraccions tipificades per aquesta llei correspon:

- a) Al director general competent en matèria de seguretat industrial amb relació a les sancions per la comissió d'infraccions lleus.
- b) Al secretari competent en matèria de seguretat industrial amb relació a les sancions per la comissió d'infraccions greus.
- c) Al conseller del departament competent en matèria de seguretat industrial amb relació a les sancions per la comissió d'infraccions molt greus.

Article 32. Procediment sancionador

El procediment per a imposar les sancions que determina aquesta llei s'ha d'ajustar a les normes i els principis del procediment administratiu sancionador establerts per la legislació sobre el procediment administratiu comú i per la normativa de Catalunya sobre el procediment sancionador.

Disposicions addicionals

Primera. Col·laboració i cooperació administratives

1. Els departaments de l'Administració de la Generalitat competents en les matèries objecte de l'aplicació concurrent d'aquesta llei han de vetllar perquè llurs actuacions es coordinin d'una manera eficient, amb l'objectiu d'assegurar un tractament tan integral com sigui possible del risc industrial.
2. S'han d'articular els instruments que l'autoritat laboral i l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial considerin més adequats que assegurin una comunicació i una informació recíproques suficients en les matèries regulades per aquesta llei, per a garantir el màxim nivell de cooperació i coordinació i contribuir, d'aquesta manera, a la prevenció dels riscos laborals i a l'execució de les polítiques orientades a la defensa i la protecció de la seguretat i la salut dels treballadors, d'acord amb el que estableixen el text refós de l'Estatut dels treballadors i la normativa en matèria de prevenció de riscos laborals.

Segona. Ús de mitjans electrònics, informàtics i telemàtics

1. L'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial ha de gestionar, progressivament, les activitats i els documents per mitjà de tècniques electròniques, informàtiques i telemàtiques, amb l'objectiu d'incrementar la seva eficiència i reduir, d'una manera efectiva, el volum de la documentació que gestiona en suport paper.
2. Les persones físiques, les empreses, els agents que intervenen en la seguretat industrial, les organitzacions o les associacions pertanyents a col·lectius o sectors que habitualment utilitzen els mitjans telemàtics en llur activitat, i també les entitats públiques, han d'utilitzar obligatòriament els mitjans telemàtics per a relacionar-se amb l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial, d'acord amb la normativa aplicable.

Tercera. Inscripció en el Registre d'instal·lacions tècniques de seguretat industrial de Catalunya d'instal·lacions

CVE-DOGC-A-14212126-2014

ja existents

S'inscriuen d'ofici en el Registre d'instal·lacions tècniques de seguretat industrial de Catalunya les dades d'instal·lacions que en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei hi hagi en els diversos registres específics a què fan referència els reglaments tècnics de seguretat industrial.

Quarta. Instal·lacions receptores de gasos combustibles per canalització

1. D'acord amb la normativa específica aplicable, les empreses de distribució de gasos combustibles per canalització poden fer les inspeccions de les instal·lacions receptores amb mitjans propis o externs.
2. Si les empreses de distribució a què fa referència l'apartat 1 opten per fer les inspeccions de les instal·lacions receptores amb mitjans externs, poden:
 - a) Encarregar les inspeccions a organismes de control acreditats per a l'àmbit reglamentari corresponent.
 - b) Encarregar les inspeccions a altres empreses que hagi acreditat l'empresa distribuïdora, d'acord amb un sistema propi que permeti assegurar la competència tècnica, la independència, la imparcialitat i la integritat de les seves actuacions.
3. Les empreses de distribució a què fa referència aquesta disposició s'inscriuen en el Registre d'agents de la seguretat industrial de Catalunya, regulat per l'article 8.
4. Les empreses de distribució a què fa referència aquesta disposició han de disposar d'un sistema informàtic permanentment actualitzat que contingui les dades bàsiques identificadores de les instal·lacions, les dates i les empreses que n'han fet les inspeccions, els resultats de les inspeccions i el seguiment de la correcció de defectes. Aquest sistema informàtic ha d'ésser accessible telemàticament per a l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial i ha de permetre de fer-hi consultes parametrizables.
5. Les instal·lacions receptores contingudes en els sistemes informàtics a què fa referència l'apartat 4 no s'inscriuen en el Registre d'instal·lacions tècniques de seguretat industrial de Catalunya, regulat per l'article 6.
6. Les empreses de distribució a què fa referència aquesta disposició estan obligades a ingressar a l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent l'import de la taxa pel control i la supervisió que els correspon com a subjectes passius, d'acord amb el que estableix el capítol IV del títol XIV del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny.
7. El conseller del departament competent en matèria de seguretat industrial ha d'establir l'import màxim de les tarifes que les empreses de distribució apliquin a les inspeccions de les instal·lacions receptores.

Cinquena. Devolució parcial de les taxes percebudes per la sol·licitud d'autorització d'organismes de control

En no haver-se completat les actuacions necessàries per a assegurar la compatibilitat i la connectivitat dels sistemes d'informació dels organismes de control autoritzats abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei, el Govern ha de retornar d'ofici als organismes de control la part corresponent a aquest concepte que hagi percebut de la taxa per la sol·licitud d'autorització d'organismes de control, regulada pel capítol II del títol XIV del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny. El retorn s'ha de fer efectiu durant l'exercici pressupostari següent al de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Disposicions transitòries

Primera. Organismes de control autoritzats

Els organismes de control autoritzats abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei resten habilitats per a continuar actuant en el nou règim de declaració responsable, establert i regulat per aquesta llei, sense haver de fer cap tràmit ni liquidar cap taxa.

CVE-DOGC-A-14212126-2014

Segona. Funcions de recepció i revisió de documentació dels organismes de control autoritzats

1. Els organismes de control ja autoritzats en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei han de continuar exercint les funcions de recepció i revisió de la documentació preceptiva per a la posada en funcionament de les instal·lacions noves i la modificació de les existents, en les mateixes condicions en què ho feien, d'acord amb les instruccions i els protocols establerts per l'òrgan competent en matèria de seguretat industrial, durant un període màxim de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta llei.
2. L'Oficina de Gestió Empresarial ha d'anar assumint progressivament les funcions a què fa referència l'apartat 1 en el mateix període de tres mesos.
3. Una vegada s'hagi acabat el període transitori a què fa referència aquesta disposició, serà aplicable el que disposa l'article 16.6.

Tercera. Establiments existents en què es poden produir accidents greus

1. Els titulars dels establiments en què es poden produir accidents greus ja existents en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei que no disposin d'una anàlisi quantitativa de risc avaluada d'acord amb el títol VI del reglament de desplegament de la Llei 12/2008, del 31 de juliol, de seguretat industrial, aprovat pel Decret 30/2010, del 2 de març, han de presentar a l'òrgan de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial la dita anàlisi, que ha d'ésser elaborada d'acord amb les seves instruccions i dins els terminis que estableixi.
2. Als establiments a què fa referència aquesta disposició no els és aplicable la taxa per l'avaluació regulada pel capítol X del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny.

Disposició derogatòria

1. Resten derogades les disposicions següents:

- a) La Llei 12/2008, del 31 de juliol, de seguretat industrial, llevat del títol I; els capítols I i III del títol IV; el títol V; les disposicions addicionals quarta, cinquena, setena i vuitena; la disposició transitòria quarta, i la disposició final primera, dels quals només resta vigent la part que regula la inspecció tècnica de vehicles.
- b) El Reglament de desplegament de la Llei 12/2008, del 31 de juliol, de seguretat industrial, aprovat pel Decret 30/2010, del 2 de març, llevat dels títols 4, 7 i 8; les disposicions addicionals sisena, setena i vuitena, i les disposicions transitòries cinquena i setena. Dels títols 1 i 2, de la disposició addicional segona i de la disposició transitòria sisena només resta vigent la part que regula la inspecció tècnica de vehicles.
- c) El Decret 363/2004, del 24 d'agost, pel qual es regula el procediment administratiu per a l'aplicació del Reglament electrotècnic per a baixa tensió.
- d) L'article 3.1.b, 3.2.b i c de l'Ordre EMO/332/2012, del 16 d'octubre, per la qual es regula l'aplicació a Catalunya del Reial decret 138/2011, del 4 de febrer, pel qual s'aproven el Reglament de seguretat per a instal·lacions frigorífiques i les seves instruccions tècniques complementàries.
- e) Els articles 10.1, 10.2, 13, 16.1, 16.2, 21.2, 21.3, 25.2, 25.3, 31.2, 31.3, 35.1, 35.2, 35.3, 38.2, 38.3, 42, 43, 44, 47, 49.1.a, 49.2, 49.3 i 50, i els apartats 2.1.c, 2.2, 3.2 i 3.3 de la disposició addicional primera de l'Ordre IUE/470/2009, del 30 d'octubre, que regula l'aplicació del Reglament d'equips a pressió a Catalunya.
- f) Els articles 8.1, 8.2, 9.1, 9.2, 9.3, 9.4, 16, 22, 24 i 26, i el capítol 6 de l'Ordre del 20 de novembre de 1998, sobre el procediment d'actuació de les empreses instal·ladores, de les entitats d'inspecció i control i dels titulars en les instal·lacions petrolíferes per a ús propi regulades per la instrucció tècnica complementària MI-IP03, Instal·lacions petrolíferes per a ús propi, del Reglament d'instal·lacions petrolíferes.
- g) Els articles 5.1, 5.2, 5.3, 6.1, 6.2, 6.3, 7, 8, 10, 12 i 13, i el capítol 4 de l'Ordre del 31 de maig de 1999, per la qual es regula l'aplicació del Reial decret 1314/1997, de l'1 d'agost, de disposicions d'aplicació de la Directiva del Parlament Europeu i del Consell 95/16/CE, sobre ascensors.
- h) Els articles 7, 9 i 12 de l'Ordre del 30 de desembre de 1986, per la qual es regula l'aplicació del Reglament

CVE-DOGC-A-14212126-2014

d'aparells d'elevació i manutenció, aprovat pel Reial decret 2291/1985.

i) Els articles 5, 7, 8, 9.4, 12.3, 12.4 i 13, i el capítol 6 de l'Ordre del 2 de febrer de 1990, per la qual es regula el procediment d'actuació administrativa per a l'aplicació dels reglaments electrotècnics per a alta tensió a les instal·lacions privades.

j) Els articles 8, 10, 13, 16, 17 i 21, i el capítol 5 de l'Ordre del 28 de març de 1996, sobre el procediment d'actuació de les empreses instal·ladores, de les entitats d'inspecció i control i dels titulars en les instal·lacions de gasos combustibles.

k) El títol 1 de l'Annex de l'Ordre IUE/361/2010, del 17 de juny, per la qual s'estableix l'import màxim de les tarifes que han d'abonar els destinataris dels serveis de control del compliment reglamentari de la seguretat industrial i de la inspecció tècnica de vehicles als operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial.

2. Resten derogades les disposicions que s'oposin al que estableix aquesta llei o la contradiguin.

Disposicions finals

Primera. Modificació del text refós aprovat pel Decret legislatiu 3/2008 pel que fa a taxes en matèria de seguretat industrial

1. Es modifiquen els capítols II, IV, VI i VII del títol XIV del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny, que resten redactats de la manera següent:

«Capítol II. Taxa per la verificació posterior de les dades de la declaració responsable dels organismes de control

»14.2-1. Fet imposable

»El fet imposable d'aquesta taxa és l'activitat administrativa que genera la verificació posterior dels requisits i les obligacions que són exigibles als organismes de control que inicien llur activitat a Catalunya o que declaren la modificació de llurs dades, i també la inscripció posterior en el Registre d'agents de la seguretat industrial de Catalunya.

»14.2-2. Subjecte passiu

»Els subjectes passius d'aquesta taxa són els organismes de control que inicien llur activitat a Catalunya i que presenten una declaració responsable abans de l'inici de l'activitat o que declaren la modificació de llurs dades.

»14.2-3. Acreditació

»La taxa s'acredita per mitjà del certificat d'inscripció en el Registre d'agents de la seguretat industrial de Catalunya de l'organisme de control o de la modificació de les seves dades. S'exigeix l'import de la taxa en el moment de presentar la declaració responsable.

»14.2-4. Quota

»La quota d'aquesta taxa, que s'ha de liquidar per cada una de les declaracions responsables o de les modificacions de dades que es tramitin, és la següent:

»Declaracions responsables d'organismes de control: 200 euros.

»Declaracions de modificació de dades d'organismes de control: 150 euros.

»Aquests imports poden ésser revisats anualment, d'acord amb els criteris establerts per la Llei de pressupostos.

CVE-DOGC-A-14212126-2014

»Capítol IV. Taxa pel control i la supervisió dels organismes de control o de les empreses de distribució

»14.4-1. Fet imposable

»El fet imposable d'aquesta taxa és l'activitat administrativa que genera el control i la supervisió de les actuacions d'inspecció dels organismes de control o de les empreses de distribució de gasos combustibles per canalització que actuen a Catalunya, per part de l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial.

»14.4-2. Subjecte passiu

»Els subjectes passius d'aquesta taxa són els organismes de control o les empreses de distribució de gasos combustibles per canalització que actuen a Catalunya. L'import d'aquesta taxa no es pot repercutir sobre els usuaris finals.

»14.4-3. Acreditació

»La taxa s'acredita per mitjà de l'expedició d'una acta o un certificat del resultat del control que dugui a terme l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial. S'exigeix l'import de la taxa mensualment, en el moment que el subjecte passiu trameti a l'òrgan de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial la relació d'actuacions que doni origen a l'activitat de control i supervisió.

»14.4-4. Quota

»La quota d'aquesta taxa, que s'ha de liquidar per cada una de les actuacions d'inspecció que hagin efectuat els organismes de control o les empreses de distribució de gasos combustibles per canalització, les quals han d'ésser objecte del control i la supervisió de l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial, és la següent:

»Actuacions d'inspecció:

»Inspeccions periòdiques nivell A: 10 euros per inspecció.

»Inspeccions periòdiques nivell M: 6 euros per inspecció.

»Inspeccions periòdiques nivell B: 2,5 euros per inspecció.

»Els nivells d'inspecció que corresponen a cada tipus d'instal·lació de cada àmbit reglamentari són els següents:

Àmbit reglamentari		Tipus instal·lació	Nivell inspecció
AR-01	Reglament d'aparells d'elevació i mantenició		
	Ascensors		M
	Grues torre		A
	Grues mòbils autopropulsades		A
AR-02	Reglaments electrotècnics de baixa i alta tensió		
	Baixa tensió	Amb memòria tècnica	M
		Amb projecte (potència ≤ 50KW)	M
		Amb projecte (potència > 50KW)	A
Alta tensió		A	
AR-	Reglament d'equips a pressió	Classe 1	M

CVE-DOGC-A-14212126-2014

03		Classe 2	A
AR-04	Reglament d'instal·lacions d'emmagatzematge de productes químics	Classe segona	A
		Classe tercera (volum $\leq 500\text{m}^3$)	M
		Classe tercera (volum $> 500\text{m}^3$)	A
AR-05	Reglament per a plantes i instal·lacions frigorífiques		M
AR-06	Reglament de gasos combustibles		
	Dipòsits de gasos líquats del petroli (GLP)	Amb memòria tècnica	M
		Amb projecte	A
	Plantes de gas natural líquat (GNL)		A
	Estacions de servei de gas		A
Instal·lacions receptores	Instal·lació individual (potència ≤ 70 KW)		B
	Instal·lació individual (potència > 70 KW)		M
	Instal·lació comuna (potència ≤ 2.000 KW)		M
	Instal·lació comuna (potència > 2.000 KW)		A
AR-07	Reglament d'instal·lacions petrolíferes		A
AR-08	Reglament d'instal·lacions tèrmiques en els edificis	Classe 1.1	B
		Classe 1.2	M
		Classe 2	A
AR-09	Reglament de bancs solars en establiments que presten serveis de bronzejat artificial		M
AR-10	Reglament d'establiments afectats per la normativa d'accidents greus	Nivell baix	A
		Nivell alt	A

»Aquests imports poden ésser revisats anualment, d'acord amb els criteris establerts per la Llei de pressupostos.

»Capítol VI. Taxa per la verificació de les dades de la declaració responsable de les instal·lacions i els aparells

»14.6-1. Fet imposable

CVE-DOGC-A-14212126-2014

»El fet imposable d'aquesta taxa és l'activitat administrativa que genera la verificació de les dades corresponents a la declaració responsable per a donar d'alta les instal·lacions, i també la tramitació i l'anotació de la inscripció o de la modificació de les dades en el Registre d'instal·lacions tècniques de seguretat industrial de Catalunya.

»14.6-2. Subjecte passiu

«Els subjectes passius d'aquesta taxa són els titulars de les instal·lacions i els aparells que presenten una declaració responsable o que declaren la modificació de llurs dades que han d'ésser inscrites en el Registre d'instal·lacions tècniques de seguretat industrial de Catalunya. No obstant això, si la presentació de la declaració responsable i la tramitació electrònica a l'Oficina de Gestió Empresarial de la inscripció en el Registre d'instal·lacions tècniques de seguretat industrial de Catalunya es fa per mitjà d'un organisme de control, aquest és subjecte passiu substituït, el qual ha de fer repercutir l'import de la taxa a qui la presenti.

»14.6-3. Acreditació

«La taxa s'acredita per mitjà del certificat de la inscripció o de la modificació de les dades en el Registre d'instal·lacions tècniques de seguretat industrial de Catalunya. S'exigeix l'import de la taxa en el moment de la presentació de la declaració responsable. No obstant això, si la presentació de la declaració responsable i la tramitació electrònica a l'Oficina de Gestió Empresarial de la inscripció en el Registre d'instal·lacions tècniques de seguretat industrial de Catalunya es fa per mitjà d'un organisme de control, correspon a aquest efectuar el cobrament de la taxa i ingressar-la, d'acord amb les instruccions corresponents, a l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent.

»14.6-4. Quota

«La quota d'aquesta taxa, que s'ha de liquidar per cada una de les declaracions responsables o de les declaracions de modificacions de dades que es tramitin, és la següent:

»Declaracions responsables d'instal·lacions i aparells: 30 euros.

»Declaracions de modificació de dades d'instal·lacions i aparells: 10 euros.

«Aquests imports poden ésser revisats anualment, d'acord amb els criteris establerts per la Llei de pressupostos.

»Capítol VII. Taxa per l'anotació del resultat de les inspeccions periòdiques de les instal·lacions i els aparells en el Registre d'instal·lacions tècniques de seguretat industrial de Catalunya

»14.7-1. Fet imposable

«El fet imposable d'aquesta taxa és l'activitat administrativa que genera el control del compliment de les condicions de seguretat, i també la tramitació i l'anotació del resultat de les inspeccions periòdiques obligatòries de les instal·lacions i els aparells en el Registre d'instal·lacions tècniques de seguretat industrial de Catalunya.

»14.7-2. Subjecte passiu

«Els subjectes passius d'aquesta taxa són els titulars de les instal·lacions i els aparells que sol·licitin les inspeccions periòdiques obligatòries establertes pels reglaments tècnics de seguretat industrial aplicables. No obstant això, és subjecte passiu substituït l'organisme de control que efectua la inspecció, el qual ha de fer repercutir l'import de la taxa a qui la sol·liciti.

»14.7-3. Acreditació

«La taxa s'acredita per mitjà del certificat de l'anotació del resultat de les inspeccions periòdiques obligatòries de les instal·lacions i els aparells en el Registre d'instal·lacions tècniques de seguretat industrial de Catalunya. S'exigeix l'import de la taxa en el moment que es fa la inspecció. No obstant això, correspon a l'organisme de control que efectua la inspecció cobrar aquesta taxa i ingressar-la, d'acord amb les instruccions corresponents, a l'òrgan competent de l'Administració de la Generalitat.

»14.7-4. Quota

«La quota d'aquesta taxa, que s'ha de liquidar per cada una de les inspeccions periòdiques obligatòries de les instal·lacions i els aparells que s'efectuïn, resta fixada en la quantitat de 10 euros.

»Aquest import pot ésser revisat anualment, d'acord amb els criteris establerts per la Llei de pressupostos.

2. S'afegeix un nou capítol, el XIII, al títol XIV del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny, amb el text següent:

»Capítol XIII. Taxa per la verificació posterior de les dades de la declaració responsable de les empreses d'instal·lació, manteniment, reparació i operació d'instal·lacions i productes i dels tallers de reparació de vehicles automòbils

»14.13-1. Fet imposable

«El fet imposable d'aquesta taxa és l'activitat administrativa que genera la verificació posterior dels requisits i les obligacions que són exigibles a les empreses d'instal·lació, manteniment, reparació i operació d'instal·lacions i productes o als tallers de reparació de vehicles automòbils que tenen les instal·lacions a Catalunya, o que declaren la modificació de llurs dades, i també la inscripció posterior en el Registre d'agents de la seguretat industrial de Catalunya.

»14.13-2. Subjecte passiu

«Els subjectes passius d'aquesta taxa són les empreses d'instal·lació, manteniment, reparació i operació d'instal·lacions i productes i els tallers de reparació de vehicles automòbils que presenten una declaració responsable a l'inici de llur activitat, o que declaren la modificació de llurs dades.

»14.13-3. Acreditació

«La taxa s'acredita per mitjà del certificat d'inscripció en el Registre d'agents de la seguretat industrial de Catalunya de l'empresa o del taller, o de la modificació de llurs dades. S'exigeix l'import de la taxa en el moment que es presenta la declaració responsable.

»14.13-4. Quota

«La quota d'aquesta taxa, que s'ha de liquidar per cada una de les declaracions responsables o de les modificacions de dades que es tramitin, és la següent:

»Declaracions responsables d'empreses d'instal·lació, manteniment, reparació i operació d'instal·lacions i productes o de tallers de reparació de vehicles automòbils: 100 euros.

»Declaracions de modificació de dades d'empreses d'instal·lació, manteniment, reparació i operació d'instal·lacions i productes o de tallers de reparació de vehicles automòbils: 50 euros.

»Aquests imports poden ésser revisats anualment, d'acord amb els criteris establerts per la Llei de pressupostos.

3. S'afegeix un nou capítol, el XIV, al títol XIV del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny, amb el text següent:

»Capítol XIV. Taxa per l'avaluació dels documents que han de presentar els titulars dels establiments afectats per la normativa vigent en matèria d'accidents greus

»14.14-1. Fet imposable

«El fet imposable d'aquesta taxa és l'activitat administrativa que genera l'avaluació dels documents que han de presentar els titulars dels establiments afectats per la normativa vigent en matèria d'accidents greus.

»Aquests documents poden ésser els següents:

»a) Anàlisi de risc.

»b) Informació bàsica per a l'elaboració del pla d'emergència exterior.

»c) Anàlisi quantitativa de risc.

»14.14-2. Subjecte passiu

»Els subjectes passius d'aquesta taxa són els titulars dels establiments afectats per la normativa vigent en

CVE-DOGC-A-14212126-2014

matèria d'accidents greus.

»14.14-3. Acreditació

»La taxa s'acredita per mitjà de l'expedició del document d'avaluació. S'exigeix l'import de la taxa en el moment que es presenta la documentació per a ésser avaluada.

»14.14-4. Quota

»La quota d'aquesta taxa, que s'ha de liquidar per cadascuna de les avaluacions que se sol·licitin, és la següent:

»a) Avaluació de l'anàlisi de risc:

»Quota fixa: 2.460 euros.

»Quota variable: 340 euros per supòsit accidental quantificat que generi efectes a l'exterior dels límits de l'establiment.

»b) Avaluació de la informació bàsica per l'elaboració del pla d'emergència exterior: 150 euros.

»c) Avaluació de l'anàlisi quantitativa de risc:

»Quota fixa: 2.460 euros.

»Quota variable: 380 euros per supòsit accidental quantificat que generi efectes a l'exterior dels límits de l'establiment.

»Aquests imports poden ésser revisats anualment, d'acord amb els criteris establerts per la Llei de pressupostos.

4. S'afegeix un nou capítol, el XV, al títol XIV del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny, amb el text següent:

»Capítol XV. Taxa per l'autorització o la modificació de l'autorització dels organismes notificats

»14.15-1. Fet imposable

»El fet imposable d'aquesta taxa és l'activitat administrativa que genera la verificació dels requisits i les obligacions que són exigibles als organismes notificats que sol·licitin ésser autoritzats o la modificació de les dades de llur autorització, i també la tramitació de l'expedient d'autorització o de modificació de les dades de l'autorització i llur inscripció o anotació en el Registre d'agents de la seguretat industrial de Catalunya.

»14.15-2. Subjecte passiu

»Els subjectes passius d'aquesta taxa són els organismes notificats que sol·licitin ésser autoritzats o la modificació de les dades de llur autorització.

»14.15-3. Acreditació

»La taxa s'acredita per mitjà de la resolució d'autorització com a organisme notificat o de la modificació de les dades de la seva autorització. S'exigeix l'import de la taxa en el moment que es presenta la sol·licitud d'autorització o de modificació de dades.

»14.15-4. Quota

»La quota d'aquesta taxa, que s'ha de liquidar per cada un dels expedients d'autorització o de modificació d'autorització, és la següent:

»Autorització d'organismes notificats: 700 euros.

»Modificació de l'autorització d'organismes notificats: 600 euros.

»Aquests imports poden ésser revisats anualment, d'acord amb els criteris establerts per la Llei de pressupostos.

CVE-DOGC-A-14212126-2014

5. La recaptació procedent de les taxes dels capítols II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, XIII, XIV i XV del títol XIV del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny, tenen caràcter finalista i es destinen a dur a terme actuacions de control i supervisió de la seguretat industrial.

Segona. Modificació de la Llei 3/2012, del 22 de febrer, de modificació del text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, del 3 d'agost

Es modifica l'apartat 3 de la disposició transitòria primera de la Llei 3/2012, del 22 de febrer, de modificació del text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, del 3 d'agost, per tal d'adequar-lo als requeriments establerts per aquesta llei en matèria de seguretat industrial, que resta redactat de la manera següent:

«3. El termini de la pròrroga de les llicències d'obres a les quals fan referència els apartats 1 i 2 és el 31 de desembre de 2016 per als establiments industrials, i el 31 de desembre de 2015 per a la resta d'edificacions, sens perjudici dels controls de seguretat industrial a què estiguin sotmeses aquestes edificacions.

Tercera. Modificació de les referències de la normativa sectorial de seguretat industrial

1. Se substitueixen les referències que fa la normativa sectorial de seguretat industrial a la inscripció dels professionals i les empreses d'instal·lació, manteniment, reparació i operació d'instal·lacions i productes industrials en els diversos registres sectorials per la referència a la inscripció d'ofici d'aquests professionals i empreses en el Registre d'agents de la seguretat industrial, a partir de les dades de la declaració responsable presentada abans de l'inici de l'activitat.

2. Se substitueixen les referències que fa la normativa sectorial de seguretat industrial a la inscripció de les instal·lacions en els registres específics existents per a cada àmbit reglamentari per la referència a la inscripció d'ofici d'aquestes instal·lacions en el Registre d'instal·lacions tècniques de seguretat industrial de Catalunya, a partir de les dades de la declaració responsable presentada abans de llur posada en servei.

Quarta. Aplicació concurrent d'aquesta llei

1. Aquesta llei és aplicable sens perjudici de les altres normes sectorials que tinguin per objecte la regulació d'establiments, instal·lacions i productes que també siguin objecte d'aquesta llei.

2. Les activitats i les instal·lacions de titularitat de les empreses de generació, transport o distribució d'energia que tenen la finalitat de generar, transportar, transformar o distribuir energia es regeixen, en matèria de seguretat industrial, pel que disposa aquesta llei i, en matèria de planificació, garantia i qualitat de servei, per llur normativa específica. Per a aquestes activitats i instal·lacions, l'exercici de les competències de la Generalitat en matèria de seguretat industrial correspon a l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria d'energia.

3. Les activitats relacionades amb la prevenció de riscos laborals, la defensa i la protecció dels consumidors i usuaris, la protecció civil, la prevenció i l'extinció d'incendis, els productes alimentaris, els productes i les especialitats farmacèutiques i el règim de responsabilitat ambiental es regeixen pel que disposa llur normativa específica.

Cinquena. Regulació de la inspecció tècnica de vehicles

El Govern, en el termini de nou mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, ha d'aprovar un projecte de llei que reguli el règim jurídic de la inspecció tècnica de vehicles, que ha d'incloure la derogació dels preceptes de la Llei 12/2008, del 31 de juliol, de seguretat industrial, que romanen vigents.

Sisena. Instal·lacions de distribució d'aigua

El Govern, en el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, ha de regular les condicions que han de complir les instal·lacions de distribució d'aigua per tal que no comprometin la seguretat de les persones, els béns i el medi ambient més enllà del risc industrial acceptable, i també per a assegurar que altres instal·lacions no puguin quedar afectades com a conseqüència de defectes d'aquestes instal·lacions.

Setena. Desplegament d'aquesta llei

1. Es faculta el Govern i el conseller del departament competent en matèria de seguretat industrial perquè dictin les disposicions necessàries per a desplegar i executar aquesta llei.
2. El desplegament a què fa referència l'apartat 1 s'ha de fer en el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Vuitena. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 31 de juliol de 2014

Artur Mas i Gavarró

President de la Generalitat de Catalunya

Felip Puig i Godes

Conseller d'Empresa i Ocupació

(14.212.126)